

Mühayyer kürdi makamında ve aksak semai ikainda ağır semai

ZEKAI DEDE EFENDİ

Dil suz — i — den — al a —

niñ sün — o — ya — kan göy

fe ti ta bi na za

lu mü ken di şe re

rim — dir ah — ca — nım

rim — dir ah — ca — nım

yar — na za rim

yar — şe re rim

dir hey ca 1 nım | dir hey ca 2 nım

dir

(vivan) pa şı de o lan ti

şe i — a — hım — di he nım

de ah — ca — nım — ah

— di he nım — | de hey ca 1 nım

san man — ki — şe — rer ri — ze i

GÜFTESİ

Dil suz iden ol afeti tabı nazarımdır
Nitsun o yakan göylümü kendi şererimdir

MİYANHANE

Paşide olan tişei ehim dihenimde
Sanmanki şerer rizei lahti cigerimdir
Ah canım yar nazarımdır hey canım